

kunne jages — jeg vil f. Ex. nævne visse Drækfugle, som Sneppen —, troer jeg, at det vil være langt lettere at faae den nye Lov affattet saaledes, at den bliver forstaaelig for Befolkningen, og dette Sidste er dog et meget væsentligt Hensyn, der maa tages. I Forordningen af 20de Mai 1840 § 12 er der allerede som fredløse Fugle nævnet alle Slags Rovfugle saavel som Hejrer, Skarver og Krager, hvortil saa desforuden komme adskillige andre Dyr, der rigtignok kun maae myrdes i Huse og Gaarde, men som altsaa dog alligevel derved blive betegnede som mere skadelige end gavnlige, og i Loven af 25de Marts 1851 findes dernæst denne Liste over skadelige og fredløse Dyr forøget med Bildgæs, Skader, Spurve, Krager og Ræve samt foruden med disse i en vis Forstand med Kronvildt og Daavildt. Jeg troer, at den saaledes anførte Liste over fredløse Fugle og andre Dyr ikke indbefatter en eneste Art, som jo er Befolkningen fuldkomment velbekendt, og, naar Lovens Bud paa den Maade gaaer løs paa at fastsætte, at Alt, med Undtagelse af de udtrykelig nævnte fredløse Fugle og andre Dyr, skal skaanes i Fredningstiden og ikke maa forhandles i den, saa troer jeg, at man faaer en Affattelse af samme, imod hvilken man ikke skal kunne rette den Bebreidelse, at den er usforstaaelig for Befolkningen. Det kan jeg derimod ikke erkjende vil være Tilfældet, naar man optager en saadan Liste over Dyr, der skulle fredes, som den, der findes i Udvalgets § 4. Der er mange af de nævnte Fugle, som, langtfra at være almindelig kjendte af Befolkningen, vistnok kun undtagelsesviis ere kjendte netop af Ornithologer og af enkelte Jægere. Jeg troer ikke, at man behøver at gaae langt for at finde Exempler herpaa. Det er saaledes f. Ex. vistnok kun saa af de Herrer, i hvis Lod det er faldet at kjende Hvepsvaager, Ellekrager og Hærfugle, undtagen multigviis af et udstoppet Exemplar paa det naturhistoriske Museum. Jeg vilde forsaavidt bedre kunne slutte mig til Regeringens Forslag, saaledes som det fra først af forelaa, idet det jo ikke hyder nogen ubetinget Fredning hele Aaret rundt af visse Dyr, og ligeledes til de Underændringsforslag,

som under Nr. 15 og 16 ere stillede af et æret kongevalgt Medlem i Salen (Carlsen), sigtende til at forandre Udvalgets Ændringsforslag i den angivne Retning. Der blev i forrige Møde af det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (Giffen), om jeg hukker ret, netop foresat den Indvending imod Bestemmelsen i Udvalgets § 4, at en stor Deel af de der nævnte vilde Fugle og andre Dyr ikke var kjendt af Befolkningen, og dette fremkom, saavidt jeg er indrer, særlig som en Indvending imod at udvide Bestemmelsen til ogsaa at omfatte Kjøb af disse Dyr, idet man umulig kunde fordre, at Kjøberne skulde kjende dem. Naar et æret Medlem her bagved (Sessen) tværtigt særlig har nævnt Koffepigerne som den, der skulde kjøbe Bildt, og har fremhævet, at man ikke kunde forlange, at de skulde kjende dets Fredningstid, saa vil jeg dog tillade mig den almindelige Bemærkning, at, dersom man kan fordre, at Landets vel mindst 100,000 jagtberechtigede Grundetere skulde kjende Lovens Bestemmelser i saa Henseende, saa tør man vel ogsaa stille den samme Fordring til det langt mere begrændsede Tal af Individer, der ere Kjøbere af Bildt. Jeg skulde imidlertid, jeg gjentager det, meget ønske, at det maatte kunne lykkes at finde en saadan Affattelse af Fredningsbestemmelserne, hvorved det bliver aldeles utvivlsomt for den store Befolkning i Landet, hvad det egentlig er, der er fredet, og hvad ikke. — Dette er den ene Bemærkning, som jeg har villet tillade mig i Anledning af Fredningsbestemmelserne; den anden angaaer Fredningstiden. Jeg kan være ganske enig i, hvad der blev udtalt i forrige Møde af den ærede 1ste Landsstingsmand for 6te Kredts, at det vilde være særdeles ønskeligt, om man kunde faae eens Fredningstid og altsaa ogsaa eens Jagttid omkring i Landet for alt Bildt. Jeg troer, at det vilde medføre ganske overor-

Rettelser.

Sp. 1267, Rinde 11 s. n.: „opmærksom“, læs: „uopmærksom“.
— 1268, Sidste Ord: „Baterfonten“, læs: „Borgmeesteren“.